

نویسنده: ریچارد دی اولف (Richard D. Wolff) .

منبع و تاریخ نشر: کونتر پنچ « 2020-07-08 » .

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

کوبد نزده ضعف تیوری عمده ای رابرای توجیه سرمایه داری به نمایش میگذارد.

*COVID-19 exposes the weakness of a major theory
used justify capitalism*

---

[74]

**سرمایه دران بطورکل و سرمایه داران ایالات متحده بویژه محاسبه کردند که
سود در سرمایه گذاری های دیگر بیشتر از مواردی است که میتواند اقلام مورد
نیاز برای کوبد نزده را تهیه و تولید کرد .**

سنگبنای اقتصاد ارتدوکس این ایده است که تصمیمات سرمایه داران درباره سرمایه گذاری و تولید ذاتاً "کارآمد" است. این بدان معنی است که سرمایه داران از بین کلیه دوره های عملی اقداماتی را انتخاب می کنند که هزینه های آنها اقل باشد و مزایای آنها حداکثر باشد. نکته داشتن هزینه ها به پایین ترین حد ممکن در حین تولید کالاها و خدماتی که بیشترین درآمد را داشته باشند همان چیزی است که سود را به حداکثر می رساند، تفاوت بین هزینه و درآمد است به ما گفته می شود که سرمایه داری بهترین سیستم است زیرا همه افراد مسئول تولید (صاحبان و مدیران ارشد شرکت ها) را به حداکثر رساندن سود و در نتیجه بهره وری اقتصادی سوق می دهد. سرمایه داران سود کسب می کنند و بقیه ما از بهره وری تولید در یک سیستم سرمایه به داری بهره مند می شویم.

کوید نزده ریاکاری و یا شر اقتصاد ارتدوکس را در معرض نمایش قرار می دهد. سرمایه داران سود اور بودن کالاها برای کوید نزده را نمیدانستند که مقادیر کافی آزمایش، ماسک دستکش، تختخواب و غیره را به ارتباط این ویروس تهیه کنند. با توجه به هزینه های تولید این کالاها، هیچ راهی نمی توان دانست قبل از اینکه تقاضای خرید و خرید آنها وجود داشته باشد، چه مدت به انبار نیاز دارند. هزینه انبار کردن بنابراین نظارت بر انبارها برای وخیم شدن و جایگزینی سهام خراب شده یا بیمه در مقابل خراب شدن. به طور خلاصه، هیچ راهی برای دانستن (و در نتیجه قادر به محاسبه) هزینه ها به روشی که توسط اقتصاد ارتدوکس تخیل شده است وجود ندارد.

هیچ راهی برای سرمایه داران وجود ندارد که قیمت فروش خود را برای فروش کالاها ی که ممکن است انبار کنند؛ اگر کدام بیماری عمده از راه نرسد درآمد ممکن است بسیار اندک باشد؛ و مدت زیاد طول بکشد تا تحقق یابد. اگر یک بیماری همه گیر برسد یا که اکثر مردم به آن بیماری مبتلا شوند؛ ممکن است قیمت ها صعود کند یا که قیمت بالای شارژ یا چارچ شود. اما کی و چه وقت؟ یا اگر یک حالت عاجل و اضطراری ملی بوجود آید که خود دولت بعنوان خریدار منفرد و یگانه چنین کالا های (که بعداً این کالاها را به مردم نیازمند تحویل دهد) قرار گیرد در این صورت احتمالاً که قیمت کالاها بسیار پایین تر خواهد بود. پس اگر ایالات متحده در تولید و توزیع این نوع کالاها با سایر کشورها همکاری میکرد و اگر چنین همکاری های شامل قیمت گذاری میشد؛ این درآمدهای حاصله از فروش کالاها نیز تاثیر میگذاشت. پس بطور خلاصه؛ سرمایه داران نمیتوانند درآمدهای خود را که بواسطه اقتصاد ارتدوکس تخیل شده است بدانند و یا محاسبه کنند.

سرمایه داران بطور کل و سرمایه داران امریکایی بطور خاص محاسبه کرده اند که سود

در سایر سرمایه‌گذاری‌ها بیشتر از آنهایی است که میتوانند کالاهایی مورد نیاز کوبد زنده را تهیه و تولید میکردند؛ نتایج «درآمدهای منفی» از تهیه ناکافی کالا برای کوبد زنده و عدم استفاده کافی از مقررون صرفه جویی تراز هر چیزی که ممکن است برای تهیه مقدمات کافی داشته باشد در برداشته است. کارایی در مقابله با همه گیر؛ همان چیزی نبود که سرمایه داری بدست آورد: کاملاً برعکس.

اگر کتاب های درسی اقتصاد نوع ارتدکس را؛ آنها یکه در حال حاضر در اکثر دوره های سمستر درس اقتصادی در پوهنتون ها و فاکولته ها آنترتتد ریس میکنند و یا آنرا منحنیث موخذ مورد استفاده قرار میدهند و یا که مدل «هزینه فایده یا درآمد هزینه» را با ذهنیت ساده آموزش میدهند؛ گویی که تصمیمگیری سرمایه داران را به اسارت گرفته است.

سرمایه داری با حد اکثر بعنوان «کارآمد» توجیه میشود. زیرا جامعه «کارآمد» با کمترین تلاش بیشترین بازده را می یابد؛ خواب جا دویی در اینجا مستلزم این است که به دانشجویان گفتند که این مدل هر آنچه را که سرمایه داران واقعاً انجام میدهند؛ میگیرند.

اما این نادرست؛ این مدل چیزی در مورد هزینه های خوشایند و نااشنا؛ ناشناخته و نااشنا در هزینه ها و درآمدها؛ به ثبت نمیرساند؛ در عوض این مدل با تقابل مخالف است که هزینه ها و درآمدها بطور کلی شناخته شده و نشانی شده است؛ فقط در اینصورت کتاب درسی ادعا میکند که سرمایه داری کارآمد است و این نکته از الگوی کتاب درسی است. توجیه و منطقی سرمایه داری که در غیر اینصورت خطر مواجهه را که کوبد زنده اکنون در آن انجام میدهد خواهد بود.

سرمایه داران واقعی کاملاً خوب می دانند که چگونه باید دائماً در مورد هزینه ها و درآمدها حدس بزنند، چگونه حدس می زنند اغلب اشتباه است، و چگونه سرنوشت بنگاه های خود با افزایش حدس و گمان ها ایشان با واقعیت ها بالا می روند. تفاوت کتب درسی اقتصاد و واقعیت سرمایه داری تفاوت بین ادارات پوهنتونی اقتصاد و "مدارس تجاری" را توضیح می دهد. اکثر پوهنتون های ایالات متحده هر دو را شامل می شوند. آنها دو بخش تاریخ یا مردم شناسی یا انگلیسی ندارند. دلیلی برای دو دانشکده جداگانه وجود دارد: در بخشهای اقتصادی، سرمایه داری توسط "مدلهای" مانند مدلهای مبتنی بر محاسبه هزینه و مزایا توجیه و منطقی می شود. در مدارس تجاری، این مدل ها به دلیل بررسی نحوه اداره مشاغل واقعی در مواجهه با ناشناخته های غیرقابل برگشت (نه تنها در هزینه ها و درآمدها بلکه در مدیریت پرسنل، سازمان های سازمانی و تأمین اعتبار) نیز نادیده گرفته می شوند.

یک تلاش ناامید کننده اقتصاد ارتدوکس برای از بین بردن نا شناخته ها از مدل های آنها ، ارزشمند است ، زیرا به نظر می رسد برخی را ترغیب کرده است. آنها می توانند بپذیرند که هزینه ها و درآمدهای که به آنها اشاره می شود ، به طور مشخص شناخته نشده است ، اما می توان "احتمال" هزینه های خاص و درآمدهای رخ داده را مشخص کرد. آنها می توانند از هزینه ها و درآمدهایی که « 50 » ، « 30 » یا « 1 » درصد مطمئن هستند صحبت کنند ، و این می تواند تصمیمات سرمایه داری کا رآمد را براساس احتمال شناخته شده نتایج بگذارد.

این عینک جادویی تر دست است. به بیان ساده تر ، دانستن احتمال هزینه و درآمد خاص نیازمند این است که ما طیف کاملی از هزینه ها یا درآمدهای ممکن را بشناسیم و اینکه هر هزینه خاص هرچندوقت یکبار اتفاق می افتد (چگونگی توزیع هزینه ها در تمام امکانات). اما این دقیقاً همان چیزی است که معلوم نیست و نمی داند. سرمایه داران فقیر: در حقیقت ، آنها نمی توانند بدانند که هزینه ها و درآمدهای آنها چقدر است و ممکن است تمام هزینه ها و درآمدهای ممکن چه باشد و چه احتمالی برای هر یک از آنها وجود دارد. عدم قطعیت و ناآگاهی غیرقابل انکار است. آنها همیشه بودند

بنا بر این سرمایه داری تولید نمی شود ، چه رسد به تضمین کارایی. این همه معجزه توجیه عقیدتی است. سرمایه داری قبل از هر چیز به سرمایه داران خدمت می کند. این اقلیت بیشترین موقعیت های مسلط در جامعه را اشغال یا انتخاب می کند. در این حالت آنها مانند اربابان و اربابان جوامع برده و فئودال هستند. در آن جوامع ، خود توجیه اقلیتهای غالب آنها مربوط به برتری جسمی ، روحی یا اخلاقی آنها و یا رابطه ویژه آنها با خدا یا خدایان بود. جوامع سرمایه داری که از پیشینیان برده و فئودال شکسته بودند نیز خود توجیهات سیستم را رد کردند. سرمایه داری مجبور بود نوع دیگری از خود توجیهی پیدا کند.

این یک مورد یافت: خیال "کارایی" تضمین شده توسط حداکثر سود سرمایه داران. همه ما قرار است سر راه سرمایه داری را بپوشانیم ، همانگونه که اجداد ما به اربابان برده ، فئودال و پادشاهان تعظیم می کردند. COVID-19 آنچه را برای ادامه اعتقاد به این فانتزی در معرض خطر است ، افشا می کند .

برای قرن ها ، سرمایه داران سرمایه گذاری هایی را انجام می دادند که "سودآور" بودند زیرا آنها نمی دانستند (و بدین ترتیب اشتباه یا نادیده گرفته نمی شوند) تمام هزینه های زیست محیطی ناشی از آن. این سرمایه داران بودند که برای سودهای بالاتر که نمی دانند

(و بنابراین حساب نمی کنند) هزینه های اجتماعی و انسانی را درگیر می کردند ، سرمایه گذاری ها را از یک بخش دیگر به جهان دیگر منتقل می کردند. این سرمایه داران بودند که سرمایه های سودآوری بیشتری نسبت به آماده سازی و انبار کردن تجهیزات حفاظتی مورد نیاز برای دفاع از سلامت عمومی در برابر COVID-19 پیدا کردند. آنها هم نمی دانستند. علاوه بر این ، تا حدودی به این خیال اعتقاد داشت - این که بنگاه اقتصادی با محوریت سود "کارآمدترین" اقتصادی اقتصادی است - دولت های سراسر جهان را سرگرم می کند. آنها به مراتب کمتر از آنچه که می توانستند و باید انجام می دادند برای جبران نارسایی سرمایه های سرمایه داری برای تهیه ویروس و ویروس مناسب آن بودند. در سرتاسر جهان ، هرچه بیشتر در آن خیال (مانند ایالات متحده ، انگلیس و برزیل) گرفتار شوید ، مرگ و نابودی COVID-19 بدتر می شود. جایی که اسارت کمتر بود (مانند نیوزیلند ، ویتنام و ژاپن) در بعضی مواقع به دلیل رقابت با ارزشهای سنتی که هنوز در خیال سرمایه داری جابجا نشده اند یا هنوز آواره نشده اند - مرگ و نابودی به حداقل رسیده است. نتیجه مثبت فاجعه کورو ویروس قدردانی گسترده تری خواهد داشت که رهایی ما از سرمایه داری مستلزم رد ایدئولوژی خود کارآمدی است.

این مقاله توسط اقتصاد برای همه ، پروژه موسسه رسانه ای مستقل تهیه شده است. به بحث در فیس بوک بپیوندید

مقالات بیشتر توسط: ریچارد دی. وولف

ریچارد وولف نویسنده سرمایه داری است که به هواداران و بحران عمیق سرمایه داری می رسد. او بنیانگذار دموکراسی در محل کار است

ریچارد دی. وولف

----- با تقدیم سلامها «2020-07-09» -----

بیماری ویروس کرونا (کووید ۱۹-)

دریافت جدیدترین اطلاعات

